

Katarínsky hlas

ROČNÍK VIII.

ČÍSLO 1

MAREC 2012

„Všímajme si jeden druhého, a tak sa pobádajme k láske a k dobrým skutkom“

(Hebr 10, 24)

Pôstne obdobie nám opäť poskytuje možnosť zamyslieť sa nad srdcom kresťanského života, ktorým je láska k blížnemu. Pôst je cestou, ktorá je v očakávaní veľkonočnej radosti poznačená modlitbou a solidaritou s blížnym, tichom a pôstom.

Krátky biblický text z listu Hebrejom (10, 24) nám zopár slovami ponúka cenné a stále aktuálne učenie o troch stránkach kresťanského života: pozornosti voči druhému, vzájomnosti a osobnej svätosti.

1. „Všímajme si jeden druhého“: zodpovednosť za bratov a sestry.

Pozvanie „všimáť si“ jeden druhého nás vyzýva, aby sme svoj zrak zamerali na druhého, v prvom rade na Ježiša, a aby sme si jedni druhých všimali a neboli nezúčastnení, či ľahostajní voči osudu našich bratov a sestier. Namiesto toho však často prevažuje opačný postoj: ľahostajnosť a nezáujem, ktoré sa rodia z egoizmu, skrývajúceho sa pod zdánlivým rešpektovaním „súkromnej sféry“. Aj dnes mocne zaznieva Pánov hlas, ktorý každého z nás pozýva, aby prijal toho druhého. Aj dnes Boh od nás žiada, aby sme boli „strážcami“ svojich bratov a sestier (porov. Gn 4, 9) a nadväzovali s nimi vzťahy charakterizované vzájomnou starostlivosťou a pozornosťou voči dobru druhého. Fakt, že sme vo svojej ľudskej prirodzenosti a často aj vo viere bratmi a sestrami, musí viesť k tomu, aby sme v blížnych sku-

točne videli svoje „druhé ja“. Ak takto hľadíme na ľudí ako na bratov a sestry, potom z nášho srdca prirodzene prúdi solidarita, spravodlivosť, milosrdenstvo a súcit. Pozornosť voči druhému značí želať si pre neho alebo pre ňu dobro v každom ohľade: fyzickom, morálnom i duchovnom. Súčasná kultúra stratila zmysel pre dobro a zlo. Dobro je to, čo prebúda, chráni a podporuje život, bratstvo a spoločenstvo. Zodpovednosť voči blížnemu teda značí chcieť a robiť druhému dobro. Je tu nebezpečenstvo tvrdého srdca, ktoré nás robí slepými voči utrpeniu druhých. Čo bráni k ľudskému a láskyplnému pohľadu na brata? Často je to materiálne bohatstvo a presýtenosť, ale aj uprednostňovanie vlastných záujmov pred všetkým ostatným. Stretnutie s druhým a otvorenie sa voči jeho potrebám je príležitosťou na spásu a blahoslavenstvo.

„Všimáť si“ bratov a sestry navyše zahŕňa aj starosť o ich duchovné dobro. Dnes sa temer vôbec nespomína duchovná zodpovednosť za bratov a sestry. Je dôležité si tento rozmer kresťanskej lásky znovu pripomenúť. Zoči-voči zlu netreba mlčať. Pohnútkou kresťanského napomínania však nesmie byť duch odsúdenia alebo obviňovania, vždy sa má konať z lásky a milosrdenstva a vychádzajť zo skutočnej starosti o dobro brata.

2. „Jedni druhým“: dar vzájomnosti
Spoločnosť ako je tá dnešná sa môže stať hluchou tak voči fyzickému utrpeniu, ako aj voči duchovným a morálnym potrebám života.

Pánovi učeníci zjednotení v Kristovi skrze Eucharistiu žijú v spoločenstve, ktoré ich spája navzájom ako údy jedného tela. To značí, že ten druhý ku mne patrí a jeho život,

jeho spása sa týka môjho života a mojej spásy. V Cirkvi sa táto vzájomnosť prejavuje tým, že spoločenstvo robí pokánie a prosí o odpustenie za hriechy svojich detí, ale sa aj teší z nového svedectva cnosti a lásky. Svätý Pavol hovorí, nech sa „údy rovnako starajú jeden o druhý“ (1Kor 12, 25), lebo sme len jedno telo. Na tejto spolupatričnosti sa zakladá láska k bratom a sestram, ktorej prejavom je dávanie almužny, modlitba a pôst.

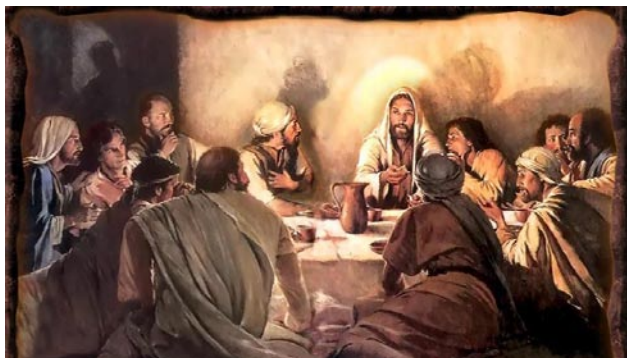
3. „A tak sa pobádajme k láske a k dobrým skutkom“: spoločne napredovať k svätosti.

Cielom vzájomne venovanej pozornosti je povzbudzovať sa čoraz účinnejšej láske v očakávaní večného života v Bohu. Čas života, ktorý sme dostali, je vzácnou príležitosťou, aby sme objavili a konali dobro z lásky k Bohu, aby sme sa vzájomne pobádali dosiahnuť plnosť lásky a konať dobré skutky. Od kresťanov sa vyžaduje nové svedectvo lásky a vernosti Pánovi: predbiehanie sa v láske, v službe a v dobrých skutkoch. Táto výzva nadobúda osobitný dôraz v posvätnom čase prípravy na Veľkú noc.

Veľká noc značí skutočnú spásu ľudstva! Ak by Kristus nebol vylial svoju krv za nás, nemali by sme žiadnu nádej a osudom celého sveta by bola smrť. No Veľká noc obrátila toto smerovanie, premenila podstatné zameranie dejín, navždy na stranu dobra, života odpustenia.

Kresťanský ľud, ktorý vzišiel z krstnej vody, je poslaný do celého sveta svedčiť o tejto spásy a prinášať veľkonočné ovocie, ktoré spočíva v novom živote, oslobodenom od hriechu a obnovenom v jeho pôvodnej kráse, добрote a pravde. Aj v našich dňoch potrebuje ľudstvo „exodus“ (vyjdenie), nie dávkych povrchových úprav, ale duchovnej a morálnej obnovy. Potrebuje evanjelióvu spásu, aby vyšlo z krízy, ktorá je hlboká, a ako taká vyžaduje hlboké zmeny, počnúc svedomiami.

(Spracované podľa: Posolstvo Svätého Otca Benedikta XVI. na Pôstne obdobie 2012, Veľkonočné posolstvo pápeža Benedikta XVI. pred požehnaním Urbi et Orbi – 2011)

Priateľstvo na nezaplatenie

Internet patrí nepochybne medzi najväčšie fenomény súčasnosti. Najväčšiu pozornosť v tomto smere dnes pútajú najmä tzv. sociálne siete, ktoré oslovujú hlavne mladého človeka. Umožňujú mu takmer neobmedzene komunikovať so svojimi blízkymi a zároveň spoznávať nových ľudí, ktorých si následne v rámci svojho statusu môže priradiť k svojim priateľom. Mať priateľov a hlavne byť s nimi v kontakte je totiž, a to obzvlášť v prípade mladých ľudí, veľmi dôležité. Násť však v živote aspoň jedného skutočného priateľa nie je vôbec jednoduché. S určitou možnosťou skonštatovať, že mnohí síce máme veľa známych, ale len málo priateľov. Kritériá v tomto prípade sú totiž značne náročné. Veď v súlade s niektorými definíciami priateľstva je napríklad za priateľa považovaný len ten, ktorý prichádza, keď už všetci odišli, alebo ten, na ktorého sa môžeme spoľahnúť vždy, keď sa ocitneme v núdzi. No a násť niekoho, kto bude schopný alebo skôr ochotný naplniť tieto požiadavky, nie je, ako sa zvykne hovoriť, žiadna hračka. Napriek tomu je pravdepodobné, že každý z nás mal už v živote to šťastie a môže aspoň o jednom človeku povedať: „*Toto je môj priateľ!*“ V každom prípade platí, že tieto slová môžeme všetci vysloviť bez akýchkoľvek pochybností o Mužovi z Nazareta, ktorého meno je

Ježiš a ktorý ponúka nekonečné priateľstvo každému z nás. On je schopný a ochotný splniť všetky naše očakávania, ktoré súvisia so skutočným priateľstvom. V prípade potreby nám dokáže poskytnúť útočisko, zostáva s nami aj vtedy, keď nás už všetci opustili, a čo je najdôležitejšie, obetoval sa za nás, aby nám daroval nádej na večný život. Už v úvode sme sa zmienili o tom, akú dôležitú úlohu zohrávajú v našom živote priatelia, a tak by nikto z nás nemal ignorovať túto veľkorysú ponuku, ktorou sa na nás Ježiš obracia, mali by sme reflektovať na jeho priateľstvo a prijať Ho medzi svojich priateľov. Takýto priateľ je totiž *na nezaplatenie*. Momentálne sa nachádzame v pôstnom období, ktoré vyvrcholí slávením Veľkej noci, kedy si budeme pripomínať, že Ježiš zomrel za nás, za svojich priateľov, aby nám otvoril brány večnosti. A práve pôstny čas nám poskytuje optimálny priestor k tomu, aby sme nadviazali kontakt s Ježišom, prípadne zintenzívnili vzájomnú komunikáciu, viedli spolu priateľský dialóg, a tým prehĺbili a utužili naše priateľstvo s Ním. Jeho priateľstvo je totiž autentické, úprimné a plné nekonečnej lásky, ktorá ho privádza až na kríž. A ako sám hovorí: „*Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov!*“ (Jn, 15, 13)

40-dňový pôst

V prvých mesiacoch roka sme mali zopár zábav, na ktorých sme sa zabavili. Medzi nimi bol aj Katolícky ples, aj maškarný, kde sa pobavili aj naše deti.

Prišla k nám Popolcová streda, ktorou sme začali 40-dňový pôst v našej cirkvi. Pripomíname si postenie Pána Ježiša pred jeho verejným vystúpením. Tento pôst potrvá do Veľkonočnej nedele. Mali by sme svoj spôsob života zmeniť našim zmýšľaním, rozjímaním nad životom a odriekaním. Už sme zvyknutí, že si niečo odriekneme, alebo aspoň znížime intenzitu, napr. požívania alkoholu alebo cigariet, že sa neprejedáme, nechodíme na zábavy a podobne.

Už len naše myslenie ak prispôbíme tomu, že je to 40-dňový pôst a vieme jeho význam je dobré.

Pôst sa začal prejavovať už od 8. storočia, keď sa sypal popol na hlavu. Pôvodne bol vyhradený pre veľkých hriešnikov.

Číslo 40 malo aj posvätný význam: Ježiš Kristus sa postil 40 dní, 40 dní pokrývala voda Zem počas potopy sveta, 40 dní sa postil Mojžiš na vrchu Sinaj, 40 dní putoval Eliáš k jaskyni na vrchu Horeb, kam k nemu prišiel Boh.

Na rozjímanie a sprítomnenie Kristovho utrpenia je vyhradený až Veľký týždeň. Tak sa na Veľkonočné sviatky pripravujeme 40-dňovým pôstom.

J.G.

Požehnanie veľkonočných pokrmov

Svätá Matka Cirkev ustanovila sväteniny. Sú to posvätné znaky – určité napodobnenie sviatosti, ktorými sa naznačuje a na orodovanie Cirkvi i dosahujú najmä duchovné účinky. Ich prostredníctvom ľudia sa pripravujú na prijatie hlavného účinku sviatosti a posväcujú sa nimi rozličné životné okolnosti. A tak liturgia sviatosti a svätenín spôsobuje, že dobre disponovaným veriacim sa posväcujú takmer všetky udalosti ich života milosťou Božou prameniaca vo veľkonočnom tajomstve umučenia, smrti a zmŕtvychstania Kristovho, z ktorého čerpajú sviatosti i sväteniny svoju účinnosť. Správne užívanie hmotných vecí sa dá zamerať na posvätenie človeka a oslavu Boha. K sväteninám patria svätenia a žehnanie.

Aj požehnanie veľkonočných pokrmov patrí k sväteninám.

Čo znamená zvyk žehnanie veľkonočných pokrmov?

Požehnanie je chválou Boha. Modlíme sa nad Božími darmi a pri ich

používaní sa zdôrazňuje vzťah k Bohu a k veciam okolo nás ako Božím darom. Požehnanie dáva zmysel na základe viery a tak vyjadruje vzťah človeka k svetu vo svetle viery. Takáto chvála Stvoriteľa v kresťanskej obci zahŕňa vždy tiež prosbu o spasiteľnú Božiu moc v Ježišovi Kristovi. Prosby sa nikdy netýkajú samotných vecí, ale ľudí, ktorí ich budú užívať, aby im pomáhali nachádzať cestu k Bohu a vidieť láskyplnú Božiu starostlivosť.

Žehnanie pokrmov na Veľkú noc súvisí so starou prísnu pôstnou disciplínou. Podľa nej bolo v pôste zakázané požívanie nielen mäsa, ale aj vajec a syra. Tieto dlho odriekané pokrmy boli na Veľkú noc požehnané pre ich prvé domáce použitie. Požehnanie pokrmov pripomína, že spoločenstvo so zmŕtvychstalým Kristom pri eucharistickom stole má pokračovať doma hostinou lásky – agapé. O to vlastne aj v úvode obradu požehnanie jedál

prosíme Krista, aby bol naším hosťom a aby nám zoslal svoje požehnanie na pokrmy a aby v nás upevnil vedomie nášho spoločenstva s ním.

V mnohých našich farnostiach sa tento zvyk žehnanie veľkonočných jedál ešte zachoval. Svätenie jedál je väčšinou vo Veľkonočnú nedeľu skoro ráno, aby rodiny mohli pri spoločných raňajkách požívať už z týchto pokrmov. V niektorých farnostiach sa pokrmy svätia aj v sobotu večer.

Konštitúcia II. Vatikánskeho koncilu Sacrosanctum Concilium hovorí, že každé správne užívanie hmotných vecí sa dá zamerať na posvätenie človeka a oslavu Boha. V dnešnej hektickej dobe, kedy sa hodnotové rebríčky ľudí upierajú skôr k materiálnym veciam, je vysluhovanie sväteniny akou je požehnanie veľkonočných pokrmov zvlášť vhodné. Poukazuje človeku, že nielen nejaké zvláštne predmety sa požehňávajú (ružence, obrazy, sochy...), ale aj predmety bežnej spotreby a jedlo možno správnym užívaním zamerať na posvätenie človeka a hlavne oslavu Boha.

Duchovný život našej farnosti

Prihovárame sa k vám po prvý krát v tomto roku, s priáním všetkého dobrého, hlavne veľa zdravia, pokoja v rodinách a Božieho požehnania.

Po sviatku Troch kráľov sme v sobotu 7.1.2012 v kostole privítali relikvie Sv. Cyrila a Metoda, ktoré putuje po celom Slovensku. Ráno bola sv. omša k sv. Cyrilovi a Metodovi a po nej pobožnosť a litánie k týmto dvom svätým. Relikvie bolo pred oltárom až do 12.30 hod., ktoré potom po modlitbe a litániach vdp. farár odviezol do Lipt. Sielnice. Veriaci mali možnosť sa k týmto dvom vierozvestom pomodliť a predložiť svoje prosby.

21.1. 2012 ako už tradične každý rok, farská rada tentoraz v spolupráci s OÚ poriadala VII. katolícky ples, ktorého zisk mal byť použitý na zakúpenie frézy, ktorá sa aj kúpila a naplno využila, lebo snehu bolo veľa. Odhrňalo sa nielen okolo kostola, ale poslúžila aj obci, kde nemohol traktor. Veľká vďaka patrí p. Romanovi Lašákovi s jeho synmi, ktorý bol ochotný túto službu vykonávať aj neskoro večer. Účasť na plese v porovnaní s minulým rokom, bola omnoho slabšia, ale i napriek tomu zábava dobre dopadla a zúčastnení si odniesli hodnotné ceny tomboly, ktorých bolo 45. Všetkým sponzorom úprimne Pán Boh zaplať. Veľká vďaka patrí i mládeži, ktorá sa podieľala na priebehu tohto plesu krátkym programom a boli ochotní aj pri obsluhu s večerou.

Ďakujem p. predsedovi PD Florekovi J., ktorý nám umožnil navariť večeru v bývalej kuchyni PD a taktiež aj našim kuchárkam. Večera bola veľmi chutná. Ďakujeme aj ostatným, ktorí sa na príprave plesu podieľali. Trošku nás zarmútilo, že na plese bolo viac cudzích ako svojich. Nevieme, čo je príčinou (hospodárska kríza?). Možno aj to, alebo sa už nechceme spoločne stretnúť a spoločne sa zabaviť? Veď predsa bolo obdobie fašiangu a človek potrebuje sa aj odreagovať od svojich starostí a denných problémov.

Na 1. zasadnutí FR, okrem prípravy plesu sa prerokovával a schválil pastoračný plán na rok 2012, ktorý si máte možnosť prečítať na farskej nástenke. Ak ste si ho už pozreli, videli ste, že okrem duchovnej činnosti plánujeme aj kultúrne podujatie ku dňu matiek (niektorý deň v druhý týždeň v máji), v polovici septembra zájazd do katedrály do Ostrihomu (Maďarsko) a od 4. do 12. októbra do pútnického mesta Medžugorie. Už teraz vás, kto môže na tieto podujatia pozývame.

11. február bol dňom chorých a zároveň sviatkom Panny Márie lurdskej. Bola to sobota ktorú sme hneď ráno zasvätili Panny Márii. Vykonalí sme si fatimskú pobožnosť, po nej bola sv. omša a potom pred vložkou Sviatosťou oltárnou sme sa pomodlili ruženec k Božiemu milosrdenstvu. Odchádzali sme domov s pekným duchovným zážitkom.

22. február sme Popolcovou stredu začali pôstne obdobie. Pre našu farnosť to bol aj smutný začiatok, pretože hneď vo štvrtok sme mali vo farnosti pohreb našej farničky p. Marty Krčmarekovej, ktorá nás náhle opustila vo veku 70 rokov. Nikto si nemyslel, že jej miesto v lavici bude už 1. pôstnu nedeľu voľné. Život je už taký, nevieme ani dňa, ani hodinu, kedy nás Pán Boh povolá k sebe, preto budme vždy pripravení. Začal sa čas pôstu. Stíšme sa, nájdime si útulné miestečko (ako povedal vdp. farár) a v tichu rozjímajme nad sebou, čo sme zlé urobili, ako to zlé chceme opraviť, aby sme tak čistí a naplnení darmi Ducha Svätého mohli privítať v našom srdci Zmŕtvychstalého Krista, ktorý sa obetoval za nás svojou smrťou na kríži, aby sme boli spasení. Zúčastňujme sa na krížových cestách. Nech v našej mysli sú zachované slová, ktoré nám kňaz znakom kríža v popolcovú stredu povedal „Kajajte sa a verte evanjelium“.

Mesiac marec je zasvätený k úcte sv. Jozefovi, ženíchovi Panny Márie. Od 1. marca p. Harychová začala k nemu viesť deväťdňovú pobožnosť a litánie. Od 14. 3 do 17.3. ako v druhej pôstnu nedeľu vdp. farár oznámil, že začne pôstna duchovná obnova k Veľkej noci s témou „So sv. Jozefom ku Vzkriesenému Ježišovi Kristovi“.

Druhú pôstnu nedeľu a zároveň začiatok jarných prázdnin, naše deti odpoľudnie prežili pekný duchovný zážitok. Už v kostole po sv. omši im vdp. farár oznámil, že sa majú

o 14.15 hod. zísť pred domom p. J. Turzu a že si majú vziať so sebou sviečky a športovo sa obliecť a najmä obuť čižmičky. Boli prekvapené, čo sa ide diať, niektoré vedeli, ale väčšina nie. Skutočne aj prišli a v hojnom počte. Bolo ich 19. Spolu s nami, čo každú nedeľu putujeme ku kaplnke Sedembolestnej, sme sa spoločne vydali na cestu ku našej nebeskej matke, Panne Márii. Sprevádzalo nás slniečko. Cestou p. Harychová sa modlila krížovú cestu, ktorú obetovala za tieto deti a všetky deti na svete. Niektoré si pozapalovali sviečky a tak po blatistej ceste sme sa pred 15. hod. ocitli pri kaplnke. Tam sme si na začiatku zaspievali pesničky k Panne Márii a o 15. hod sme sa začali modliť ruženec k Božiemu milosrdenstvu a po ňom modlitby k Sedembolestnej Panne Márii, ktorej všetky sviečky deti dali pozapalované okolo nej na zem, čím vytvorili horiaci veniec. Bolo to veľmi pekné. Naše stretnutie pri Panne Márii sme ukončili pesničkou „Boh je záštita moja“. Ako vďaka za modlitby k Panne Márii a za návštevu k nej, p. Harychová deti obdarila lízatkami a žuvačkami a p. Parížeková cukríčkami. Aj my dospelí, bolo nás 11 (jeden chlap), sme šťastní a naplnení radosťou, spolu s deťmi sa vracali domov.

Pripravme sa na Velkonočné sviatky, ktoré sú pre nás kresťanov najväčšími sviatkami v roku. Pristúpme všetci ku sviatosti zmierenia, navzájom si jeden druhému odpustíme, zbavme sa pýchy a s pokorou pristúpme a prijmime do svojich duší, do svojich príbytkov živého Zmŕtvychstaleho Krista.

Požehnané Velkonočné sviatky, nech radostné „Aleluja“ nájde ozvenu v našich rodinách a v našej farnosti a na celom Slovensku.

predsedníčka pastoračnej rady, V. S.

My kráčame s radosťou za Pánom Ježišom s jeho matkou Máriou

Je 17. december 2010 v mojom srdci je už týždeň veľká úzkosť. Nemám v srdci zlosť, ale pociťujem ešte väčšiu lásku k blížnemu a trpím. To čo píšem nie je slovná hračka. Cítim, že mám lásku voči Bohu i voči blížnemu. Táto istota ma poháňala ku kaplnke Sedembolestnej. Cítala som potrebu tu pri matke sa vyžalovať, prosiť o pomoc. Človek často vo svojom trápení zostáva sám. Človek používa všetky možné prostriedky, ale jediná cesta záchranu je zobrať na plecيا svoj kríž a ísť za Ježišom. Cítala som sa zle. V duchu som sa pýtala, kde si Ježiš, že ma nepočuješ, pomôž mi, necítim Tvoju prítomnosť. Blúdila som ulicami nešťastná, zúfalá a sama. Zrazu vidím úbohého fačom obviazaného človeka a v mojom srdci sa ozvalo. Tu som. Pristúpila som ku tomuto chorému človekovi s veľkou úctou a láskou a v srdci znova počujem odpoveď. Tu som. Nadobudla som istotu a táto istota ma ešte viac poháňala ku kaplnke Sedembolestnej. Tu je to správne miesto, kde sa môžem vyžalovať, prosiť o pomoc. Tu človek pocíti, že nie je sám. Je tu tak blízko Boha a jeho matku má na dosah ruky.

Naši predkovia vedeli prečo túto kaplnku Sedembolestnej postavili. Človek potrebuje pokoj. Pohoda v duši veriaceho človeka pomáha pri výstupe ku našej matke kľukatou cestou. Rozhľadiac sa vôkol, človek vidí a tíško šepce. Aká si krásna naša dedinka. Je tu všetko. Zasněžené vrchy i kopce, stromy a nechýba tu ani lesná

zver. Je to naozaj čarokrásny kút našej malej krajiny. Všetko stvorenstvo sa odzrkadľuje v Tebe Bože. Požehnaná zem. Je to tvoja krása Bože v srdciach tvojich detí.

Vietor tu spieva, obloha zostúpila až na snehom zasýpané polia a slnko je drahokam, ako tvoriaci prívesok na tvojom nebeskom šate Bože. Tu človek pookreje a cíti, že i vrchy sa Ti modlia v anjelskom svitaní a zaspávaní. O krásne, naozaj krásne. Toto všetko si nám Bože dal.

Už dávno tu nechodím sama, ale so skupinkou žien, každú nedeľu popoludní a niekedy i v týždni. Odstúpom času sme pochopili, že to bola Božia vôľa. Cestou rozímanie o utrpení nášho Pána. Je to Krížová cesta, je to modlitba srdcom. Je to cesta, ktorá poskytuje prístrešie všetkým hriešnikom. Krížová cesta je miestom stretnutia, zajatia, nájdenia. Je to cesta, na ktorej sa stretávame so záchranou. Krížová cesta je pobožnosť, na ktorú sa v dnešnom živote zabúda. Mnohí si myslia, že patrí len do kostola. Pri výstupe kráčame rozímajúc o Ježišovom utrpení a táto cesta krízuje i cestu nášho života. Sú to každodenné úteky, zbabelosti, pády, ale aj bolesti, starosti a námahy. Vstúpili sme do pôstneho obdobia. Každý z nás má možnosť prehodnotiť s najväčšou presnosťou trasu svojej krížovej cesty-hriech-výkupenia. Bieda a spása, násilie a nežnosť, únava a veľkodušnosť, zbabelosť a odvaha, námaha a útecha, zrada a priateľstvo, tvrdosť alebo dobrota, podlosť a slzy, to je dnes krížová cesta. V dnešnom hektickom svete človek nemá čas, chce urobiť ešte toľko vecí, ale práve preto sa treba vedieť zastaviť, uvažovať nad každým jed-

ným zastavením, neponáhľaj sa, len sa dotknúť, dotknúť sa Ježiša. Krížová cesta je pre toto, kto nemá naponáhlo. V takomto tichu pomaly vystupujeme ku našej mame Sedembolestnej.

Sú tri hodiny popoludní a my s veľkou úctou prosíme v korunke Božieho milosrdenstva o záchranu tých najbiednejších hriešnikov i za zomierajúcich. Prosíme našu milú matku, aby nám vyprosila u svojho syna milosti, ktoré najviac potrebujeme a to dar živej viery, očistenie našich srdiec a osvietenie neveriacich, za mládež. Pre kňazov prosíme o požehnanie, tu v krásnej oáze prírody.

Rozímame i o siedmich bolestiach panenskej matky. V náručí drží malé dieťa Ježiša obetuje ho a podáva kňazovi v chráme. Sú tam i ľudia a zvedavo sa prizerajú. Medzi nimi si ťažkým krokom rázi cestu i staručký Simeon. Požiada Máriu, aby mu dala dieťa. On dieťa pobožká, ale aj plače a zároveň oznamuje prvú bolesť. Jej čistú dušu prebodne meč bolesti. Ona ani teraz ani neskôr to nedá na sebe poznať. My, ľudia 21. storočia vidíme slobodu v tom, že si každý môže robiť čo chce.

Druhá bolesť Mária s Jozefom a Božským dieťaťom utekajú pred Hero-

desom do Egypta. Skláňame sa hlboko pred Tebou Mária. Pomôž nám rozoznať čo je Božia vôľa a čo je pokušenie. Ľudská zloba sa šíri po svete rýchlejšie ako láska a pravda. Sedembolestná nepúšťaj nás hoci sme hriešni.

Tretia bolesť. Ježiš sa stratil. Mária s Jozefom ho tri dni hľadajú trpezlivo a vytrvalo. Rodina jestvuje a musí jestvovať. Deti dnešnej doby patria všetkým len nie rodičom tohto storočia. Patria vychovávateľke, kamarátom, ulici, škole. Rodič má morálne právo formovať myseľ, srdce i ducha dieťaťa. Mária ty si nevedela byť bez Ježiša, pomôž i nám ho vždy hľadať, keď ho stratíme zo srdca.

V štvrtej bolesti sa stretajú pohľady Márie a Ježiša na krížovej ceste. Ľudia vytvárajú rôzne priateľstvá, ale skutočného priateľa spoznáš len v bolesti. Mária nauč nás prijívať a niesť kríž. Ježišu tvoja matka ťa vidí na kríži zomierať. Je to šiesta bolesť. Sledovala si Mária každý Ježišov pohyb, videla si trpieť a zomierať svojho syna. Ťažko sa pochopí bolesť matky, ktorá stratila svoje dieťa, ale ona pochopila veľmi dobre Ježišovu školu kríža a lásky. Matka nauč nás viac poznať hodnotu obety a jej potrebu pre nás.

Mária objíma mŕtve telo svojho syna. Veľká bolesť znásobila jej lásku ku nemu. Objíma Ježišove zmučené telo. Väčšina ľudí má z mŕtvych strach. V súčasnosti veľa ľudí zomiera v nemocniciach. Príbuzní sa stretávajú už len na cintorínoch. Sedembolestná matka, ty si oddávna Patrónka slovenského národa. Prosíme ťa za tento náš národ, ktorý hľadá cestu z ťažkého položenía. Nepúšťaj nás. Daj, aby sme si všetci navzájom želali pozemské dobro, navzájom si pomáhali, boli štedrý jeden ku druhému a vyprosovali si milosti pre spásu.

Milí čitatelia Katarínskeho hlasu. Opisala som vám skutočný príbeh, ktorý sa naozaj stal. I takýmto spôsobom si Matka Božia pozve svojich ctiteľov. Ona vždy vypočuje. Sme svedkami jednej vypočutej prosby, ale to niekedy nabudúce. Pozývame i Vás milí čitatelia. Pripojte sa k nedeľným putovaniam za Máriou našou Patrónkou Sedembolestnou, ona nás určite privedie ku svojmu synovi. Každý z nás si môžeš svoj batôžtek vyniesť a rozbaľiť ho pred matkou. Ona Ťa s láskavosťou dobrej mamy vypočuje a poteší, a ty budeš vidieť život lepší a krajší.

H.H

Kronika

Rok 2007

- Od 1. januára 2007 sa v Kvačanoch zrušila pošta. 14. januára – stretnutie na fare ohľadom programu na 3. katolícky ples. Ples sa vydaril, nebolo dáko moc ľudí. Program sa vydaril. Atmosféra dobrá. Hrala hudba Galaxia. Bolo teplo ako v lete, celkom teplý večer. V programe vystupovali Harychová Hela, Galicová Anna, Glončáková Mirka, Lasáková Barborka, Janka Štepaniaková, Burdelová Anna. Moderovali Jozef Forgáč a Janka Ďuroňová. Počasie – prvý týždeň bolo viac daždivo, ale teplo, druhý týždeň od 8. 1. teplo, svietilo slnko 10°C v tieni, na slnku 15°C. Zo 14. na 15. januára slabý mráz. Počasie do konca januára premenlivo, aj padal sneh aj zmizol, ale teplota primeraná, bez mrazov, aj keď bol mráz tak slabý -4°C. Február nebolo zima, do polovice väčšinou daždivo, od polovice slnečno, potom ďalšie dni zamračené bez slnka, ku koncu sneženie, ale sneh hneď zmizol.
- 1. 2. 2007 – prijatí na aktivačnú činnosť Tkáč Pavol, Smiešny Ondrej, Smiešny Peter.

- Február – prvá nedeľa – pobožnosť pred sv. omšou. Synodálna nedeľa, aj prosby boli synodálne. Od 5. – 9. 2. – katechézy na túto tému.
- Členovia synodálnej bunky: moderátor Staníková Viera, Ďuroňová Marta Vl., Gromská Júlia, Gál Jozef a Vdp. František Čureja.
- Od 8. 2. každý štvrtok vyložená Sviatosť oltárna, pri ktorej sa modlí ruženec.
- 21. 2. – zasadanie Farskej rady, osadenie krížovej cesty
- 22. 2. – prvá zasadanie synodálnej bunky farnosti (SBF) – noví členovia: zapisovateľ Jozef Gál, Anna Galicová, Mária Adameková, Betka Tylková, Anna Glončáková, Šróbová Anna.
- 17. 3. – brigáda pri kostole v Kvačanoch. Osadenie stĺpov na krížovú cestu, ktorá sa našla na starej fare a Helenka Harychová ju dala zarámovať – pomáhali Húska Jozef, Tylka Pavel, Tkáč Pavol, Smiešny Ondrej, Burdel Jaro, Krška Ondrej, Drbjak Martin, Tkáč Pavol ml., Šróba Martin.
- Lasák Roman – dovoz cementu, železa, tiež dal pozvárať stĺpiky na krížovú cestu. Staníková Vierka, Tylková Betka, Šróbová Anna sa postarali o občerstvenie. Harych

- Dušan dovezol na svojom aute piesok a skaly, spolu so zamestnancami farského úradu.
- 27. 3. – upratovanie kostola pred Veľkou nocou. Sviatniky čistili Matajová Anna, Hajurková Anna, Kojšová Anna.
- 4. 4. – robenie Božieho hrobu, Tylková, Staníková, Kojšová V., Ďuroňová Marta J., Maníková J.
- 1. 4. – Kvetná nedeľa – posvätenie krížovej cesty pri kostole v Kvačanoch. Začiatok o 9.15 h. Bola krížová cesta aj posvätenie maňušok. Bolo pekné počasie.
- 1.4. – vyšiel Katarínsky hlas
- 5. 4. – Zelený štvrtok – hasiči v hasičských uniformách. Veliteľ: Milan Kojš, Milan Galica, ostatní – Patrik Martinák, Tkáč Pavol ml., Slotka Adam, Slotka Andrej, Drbjak Martin, Húska Peter ml., Šablátúra Milan, Smiešny Peter.
- 6. 4. – Veľký piatok – Krížová cesta vonku, hasiči so sviečkami boli desiati + 1 veliteľ, 12 miništrantov.
- 7. 4. – Biela sobota, ranné chvály o 7.00 h. Obrady večer o 19.00 h – pálenie ohňov, svätenie krstnej vody, vzkriesenie a posvätenie jedál.
- 8. 4. – Veľká noc – dve sv. omše. Pri hrobe zbierka zaslaná na kapitolu 3 860,- Sk.

HLAS V OBCI KVAČANY

Vážení spoluobčania

Prekročili sme prah nového roku 2012, popriali sme si navzájom šťastie, zdravie, úspechy, porozumenie a veľa iných prianí, ktoré by sme tak veľmi od života chceli a ktorým by sme sa chceli tešiť celý rok. Život je však celkom iný, krutá realita všedných dní, nás šikovne vymámila z opojenia všetkého dobrého. Jeden stratil prácu, iný ochorel, ďalší má vážne problémy v rodine a tak podobne to denno-denne prináša život. Médiá nás každý deň informujú o dianí v regiónoch, v štáte, ale aj za hranicami vlasti. Vstúpili sme do roku, v ktorom nás čakajú voľby. Politické strany predstavujú svojich lídrov, svoje volebné programy, sľubujú lepšiu budúcnosť. Každý by chcel, aby bolo dobre, no nikto nevie, čo nás vlastne čaká. Rozhodujeme sa, či pôjdeme vlastne k volebným urnám, či to vôbec má ešte význam po toľkých sklamaníach, či všetky tie predvolebné sľuby nie sú ako sa ľudovo povie len sľubmi pre bláznov. Je to na nás, vždy je to na nás, či už sa rozhodneme tak, alebo onak, no nekonajme bezhlavo a neuvážene, pristupujme k veciam zodpovedne a hlavne sa riadme svojim srdcom, nedajme si nanútiť názory iných. Reklamné ťahy a triky nás ľahko zavedú do slepých uličiek no cesta von je veľmi kľukatá. Prechádzať bez problémov to v dnešnom tak uponáhlanom čase asi nepôjde, ale nedajme sa zastrášať, nedajme si šliapať po vlastnej osobnosti, každý z nás je originál, no hlavne budme ľudia.

Ako sme sa prefašiangovali až do pôstu

Fašiangovú sezónu u nás už tradične otvára katolícky ples. Ten tohtoročný bol však trochu iný, prvýkrát bol spoločne v spolupráci s Obecným úradom. Otvorili ho dvaja páni, tým prvým je samozrejme veľadôstojný pán farár a tým druhým starosta obce. Zhodnotiť ho žiaľ nemôžem, no myslím si, že ktorí tam boli, tak im nič neušlo a tak ako príjemne sa cítili môžeme len slepo závidieť.

Športples, alebo maškarný pre najmenších až najstarších

11. februára sa všetci usilovne ponáhľali do sály kultúrneho domu. Nevadil ani štipľavý, ba priam odstrašujúci mráz aký azda nezažili ani naše babičky. Tak toho roku sa bolo načo tešiť. Otvorila sa brána do veľkej rozprávky.

Kráľ, šašo ba aj princezná sa chystali už poriadne dlho, aby sa všetky deti v ich kráľovstve nemali čas nudiť, ale naopak zabávať, súťažiť a veseliť až celkom unavení padli po skončení doma do svojich postielok.

Dvorný šašo Kráľa Vincenta všetkých privítal, princezná Krasana a Zlatana mali plné ruky práce, bolo treba pripraviť súťaže pre šikovných, zručných a hlavne múdrych a to bola fuška, aby všetko bolo podľa pravidiel a pán Kráľ na všetko dozeral, odmeňoval víťazov a posmeľoval porazených, pretože už na budúci rok to môže byť všetko celkom ináč. Juj či bolo len veselo a koľko cien rozdali. No predstavte si aké sú tie naše deti šikovné, všetky tri súťaže boli šikovnejšie ako ich rodičia. Veselé povzbudzovanie len čo skončila súťaž vystriedala poriadna tancovačka a dokiaľ sa stačili

napiť už aj bolo treba rýchlo utekať na ďalšiu súťaž. Takto sa to striedalo dokola. Zlatým klincom programu bola pre deti tombola, ba padol aj rekord. Predstavte si, deti si kúpili 1 100 tombolových lístkov a žrebovanie cien, ktorých bolo neúrekom trvalo takmer jeden a pol hodiny. Musím sa aj touto cestou poďakovať tým, ktorí veľmi radi a s láskou venovali ceny do tomboly.

Kráľ Vincent však dozrel nielen na priebeh losovania, ale odmenil malou drobnosťou aj tie deti na ktorých sa šťastie neusmialo. Takmer som zabudla, šikovne to musím napraviť. Losovali sme aj tri najkrajšie masky a aj tie sme odmenili. Nezapadnite deti, táto

súťaž o najkrajšiu masku bude aj na budúci rok a nebude to len o najkrajšiu masku, ale možno aj o najzaujímavejšiu, ktorá porotu zaujme a oni ju vyhodnotia.

Keď to všetko skončilo a vonku už bola poriadna tma, zazvonil šašov zvoniec a detskej rozprávke v kráľovstve kráľa Vincenta nastal koniec.

Dokiaľ nastal večerný bál nastúpil upratovací kráľ.

Večer pokračoval tak ako býva tradíciou pre dospelých. Trio športovcov a športovkýň obohatilo atmosféru maskami. Polnoc sa prehupla počas losovania tomboly a do rána všetkým hrala skupina MONA. Všetkým štedrým darcom touto cestou ďakuje výbor Telovýchovnej jednoty Družstevník Kvačany za príspevky do tomboly a už dnes Vás srdečne pozýva na budúci športples 2013.

+ + +

Fašiangy Turíce veľká noc ide, kto nemá kožucha zima mu bude

Výbor miestneho spolku SČK v Kvačanoch v sobotu 17 februára pripravil spolu s ďalšími členmi tradičný Bakusovský sprievod obcou.

Ráno sa naši Bakusníci stretli v zasadačke OU, kde sa po raňajkách a pohárikú hriatej vybrali tak ako po iné roky na sprievod obcou. Navštívili každého gazdu či gazdinú s prianím hojnosti a zdravia. Za návštevu sa každý rád odmenil výslužkou, či už v podobe vajička, slaninky, flaštičkou páleného, alebo nejakého toho peniažteka.

Táto tradícia je veľmi pekná. Veľa návštevníkov našej obce je priam unesených touto atmosférou, ktorá sa tu traduje už dlhé roky.

Celá dedina mala sviatok, tento zvyk je pre kresťanov ukončením hojnosti pred pôstom, ktorý je pred Veľkou nocou.

Bakusníci pozývali aj na večernú tancovačku. Veľká škoda, že to nebyva tak ako kedysi, keď kultúrny dom priam praskal čo tam bolo toľko ľudí. Aj keď nás tam veľa nebolo atmosféra bola výborná. Taká jedna veľká rodina, a keďže Červený kríž je humanitárna organizácia, veľkým prekvapením bolo pre zabávajúcich sa aj ukážka poskytnutia prvej pomoci pri bezvedomí, ako aj zbierka na podporu činnosti miestneho spolku SČK

Touto cestou Vám výbor miestneho spolku SČK v Kvačanoch ďakuje za všetky príspevky.

Popolcová streda definitívne ukončila radovánky a nastal pôst, čas očisty nie lentela, ale hlavne ducha.

Niečo pre deti

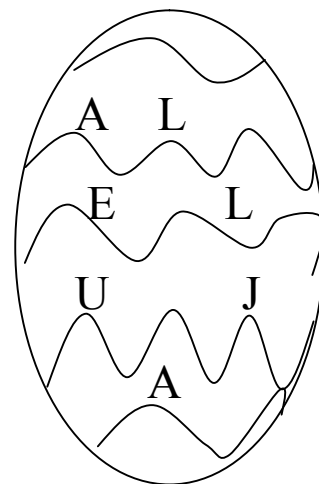
Milé deti, na Veľkonočné sviatky sa môžeme pripravovať modlitbou, dobrými skutkami, zriekaním sa toho, čo nám škodí. Môžeme byť pozornejšími k potrebám našich blízkych a ochotnejšie im pomáhať.

Pripravili sme pre Vás niekoľko zábavných úloh, ktorými si skrátime pôstne obdobie a pripravíme sa na Veľkú noc.

Aké sú najdôležitejšie sviatky v pôstnom a veľkonočnom období?

Doplň písmenká:

- P_P_L_O_Á S_R_D_ → ňou sa začína pôstne obdobie
 K_E_N_ N_D_L_ → ňou sa začína Veľký týždeň
 Z_L_N_ Š_V_T_K → je pamiatkou Poslednej večere, keď Pán Ježiš ustanovil sviatosť oltáru a kňazstvo
 V_L_Ý P_A_O_ → deň Ježišovho utrpenia a smrti.
 Je to deň prísneho pôstu.
 V_L_Á N_C → je tajomné očakávanie Ježišovho víťazstva nad smrťou
 V_L_O_O_N_ N_D_L_ → je najväčším kresťanským sviatkom

Znakom veľkonočného obdobia je radostný spev, ktorého názov sa dozvieš, keď si po poradí prečítaš písmenká na veľkonočnom vajíčku.

Tajnička z osemsmierovky:

O	B	E	T	A	A	I	T	S	I	R	A	C	H	U	E
C	O	M	P	Ó	S	T	O	M	O	B	E	L	M	T	
O	H	A	A	O	J	U	M	Y	Z	O	P	I	U	O	
T	O	N	I	E	E	A	K	T	A	Š	L	E	Č	A	
E	S	U	R	Č	Ž	I	V	O	T	O	D	B	E	T	
I	L	E	Á	T	I	L	I	T	S	D	V	T	N	S	
N	U	L	M	O	Š	B	O	R	M	S	E	V	I	E	
A	Ž	P	I	L	Á	T	D	N	R	Ú	R	Y	E	C	
V	B	I	Č	E	U	E	S	I	Ť	D	O	K	Á	Á	
O	A	I	Ž	E	N	Y	B	E	L	E	N	Ú	N	V	
Ž	Í	Z	K	S	O	K	I	U	K	N	I	P	Ž	O	
I	J	E	T	Ž	I	T	Š	O	R	I	K	I	U	Ž	
R	V	V	I	K	U	M	O	C	Í	E	A	Ť	M	Í	
K	O	R	I	L	A	L	I	A	Ž	S	T	O	L	R	
U	V	I	P	M	Ú	R	A	I	R	Á	V	L	A	K	

KALVÁRIA,
 KRÍŽOVÁ CESTA,
 EUCHARISTIA,
 OBETA, CHLIEB,
 UMUČENIE, VYKÚPIŤ,
 MILOSRDENSTVO,
 BOHOSLUŽBA, EMANUEL,
 UKRÍŽOVANIE, OCOT, ALMUŽNÁ,
 MÁRIA, PILÁT, ODSÚDENIE,
 YZOP, ŠATKA, JEŽIŠ, OTČE,
 ŽIVOT, BIČE, TRNIE, VERONIKA,
 PLUTIE, SMRŤ, ŽENY, KRÍŽ, MŪR,
 MOC, ĽALIA